

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 5
din 03.05.2010**

Dosar nr.: 526/2009

Petiția nr.: 11121 din data 28.12.2009

Petent: Ș M

Reclamat: Inspectoratul Județean de Poliție Constanța, Secția 4 Poliție

Obiect: neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către organele de poliție, pe motive etnice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. Ș M , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Inspectoratul Județean de Poliție Constanța, cu sediul în Constanța, B-dul. Mamaia nr. 106, jud. Constanța

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către organele de poliție din cadrul IPJ Constanța, pe motive etnice.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 11121 din 28.12.2009, petentul susține că a fost supus unor fapte de agresiune fizică, iar organele de poliție au refuzat să se implice în soluționarea cauzei motivând că "fiind țigani aceștia se vor împăca".

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 491/18.01.2010 și nr. 1009 din 09.02.2009, excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentului. Colegiul a pus în vedere petentului ca neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de către organele de poliție intră sub incidența unor fapte prevăzute și sancționate de legea penală, CNCD neputând a se substitui unor organe de cercetare penală cu privire la fapte ce exced atribuțiilor Consiliului.

4.3. Colegiul Director a solicitat petentului să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată din oficiu, acordând termen la data de 18.02.2010 respectiv 18.03.2010. Potrivit mențiunilor de pe adresele de comunicare, petentul nu a ridicat corespondența și nu a formulat apărări, până la data soluționării dosarului.

4.4. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membri în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr. 526/2009 a fost soluționat în data de 03.05.2010.

V. Susținerile părților

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 11121 din 28.12.2009, petentul arată că în data de 22.12.2009, în timp ce rula cu autoturismul proprietate personală, în zona Pod butelii a fost blocat în trafic de mai multe persoane, tras afară din mașină și lovit cu pumnii și picioarele de aceștia, înțepat cu un cuțit de mai multe ori. Petentul susține că i s-a sustras din mașină o geantă ce conținea suma de 7600 lei și acte contabile.

5.1.2. În legătură cu acest incident, petentul precizează că a depus două reclamații însă nu au fost adoptate niciun fel de soluții, ceea ce reprezintă o lipsă totală de respect pentru lege respectiv o posibilă complicitate a unora dintre polițiștii locali.

5.1.3. Petentul consideră că neimplicarea organelor de poliție este motivată etnic, arătând că a sesizat în nenumărate rânduri manifestările violente ale unor persoane însă a fost ignorat de organele de poliție, refuzându-se soluționarea cauzei pe motiv că "fiind țigani ne împăcăm noi".

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

6.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași text (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngreunați ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.4. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale, prin caracterul discriminatoriu al procedurilor de investigare a unor acte de violență și deposdare de bunuri, față de care organele de poliție nu își îndeplinesc atribuțiile prevăzute de lege. Faptele de discriminare, în opinia petentului sunt circumstanțiate prin actele lucrătorilor de poliție motivate de originea rasială sau etnică a persoanelor implicate, în strânsă legătură cu cercetarea unor reclamații ale petentului. În esență, petentul consideră că răspunsul lucrătorilor de poliție "fiind țigani vă împăcați voi" denotă refuzul soluționării cererilor sale, pe considerente etnice.

6.5. În considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngradirea unor drepturi, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Astfel, față de modul în care este redactată petiția, având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză, calitatea

reclamațiilor (polițiști) precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul Director reține că potrivit art. 246 C. Pen. "Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani". De asemenea, potrivit Art. 247 C. Pen. privind abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi: "Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani".

6.6. Relațiile de serviciu presupun o comportare corectă și cuviincioasă a funcționarului public față de orice persoană, cu excluderea folosirii unor expresii jignitoare. În consecință, legiuitorul a incriminat purtarea abuzivă, ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală. Prin incriminarea acestei fapte se asigură, pe de o parte, apararea activității organelor, instituțiilor și altor unități prevăzute la art. 145 C.pen., iar pe de altă parte apărarea persoanelor care vin în contact cu anumiți funcționari publici sau funcționari, în cadrul desfășurării de către aceștia a anumitor activități (vezi Alexandru Boroș, Drept penal și drept procesual penal, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 352). Potrivit art. 250 din Codul Penal: „Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

6.7. Trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1, C. Pen. constituie circumstanță agravantă: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Astfel, legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în art.14, considerând că astfel de acte aduc atingere gravă valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală.

6.8. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că "dincolo de orice considerare privind art. 14, discriminarea bazată pe rasă poate, în anumite circumstanțe, să constituie în sine tratament degradant în sensul art. 3 al Convenției" (i.e. dreptul de a nu fi supus la tratamente inumane sau degradante). A subliniat că "o importanță specială trebuie acordată discriminării rasiale și că a diferenția public un grup de persoane sub aspectul tratamentului bazat pe rasă poate constitui, în anumite circumstanțe, o formă special de afront adusă demnității umane". Astfel, "tratamentul diferențiat aplicat unui grup de persoane datorită rasei e capabil să constituie tratament degradant în circumstanțe în care tratamentul diferențiat pe baza altor criterii, precum limba, nu ar pune astfel de

probleme” (A se vedea Curtea Europeană a Drepturilor Omului, fosta Comisie, cauza Asiaticilor Est Africani v. Marea Britanie, no. 4403/70, Raport 14.12.1973).

6.9. Curtea Europeană a statuat că atunci când se investighează incidente în care există suspiciunea că acte ale funcționarilor responsabili cu aplicarea legii ar putea fi motivate de ură rasială, autoritățile statului au obligația de a dispune toți pașii necesari pentru a demasca orice motiv rasist și de a stabili dacă ura rasială sau prejudecățile au jucat sau nu un rol în incidente. Se admite în acest sens, că demonstrarea motivației rasiale va fi deseori extrem de dificilă în practică. Obligația statului de a investiga posibile acte rasiste incidente unor acte de violență reprezintă o obligație de diligență și nu una de rezultat. Autoritățile trebuie să depună diligențe rezonabile pentru a administra și asigura probe, să exploreze toate mijloacele de a afla adevărul și de a pronunța decizii motivate deplin, imparțiale și obiective, fără a omite fapte suspecte care pot fi indicative sub aspectul inducerii violenței motivate rasial (A se vedea cauza Bekos și Koutropoulos vs. Grecia, nr. 15250/02, Hotărârea din 23.11.2004, parag. 68, vezi mutatis mutandis Nachova și alții v. Bulgaria, nos. 43577/98 and 43579/98, §§ 158-59, 26.02.2004).

6.10. Curtea Europeană a reținut că a trata actele motivate rasial pe picior de egalitate cu acele cazuri care nu au un substrat rasial ar însemna a închide ochii la natura specifică ale actelor care sunt în mod particular distructive la adresa drepturilor fundamentale. Eșuarea în a trata diferit situații care în mod esențial sunt diferite poate constitui un tratament nejustificat ireconciliabil cu Articolul 14 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, a reținut că orice dovada de abuz verbal rasist împotriva persoanelor care fac parte dintr-o minoritate etnică sau alta este extrem de relevantă pentru a stabili dacă acte induse de ură și nelegale au avut sau nu loc. Acolo unde astfel de dovezi rezultă din investigațiile efectuate, trebuie verificat și dacă sunt confirmate, o examinare detaliată trebuie inițiată pentru a stabilit orice posibile motive rasiale (A se vedea și cauza Stoica vs. Romania, nr. 42722/02, Hotărârea din 4 martie 2008, cauza Cobzaru vs. Romania, nr. 48254/99, Hotărârea din 26.07.2007, parag. 90, cauza Nachova și alții v. Bulgaria, citată mai sus).

6.11. Or, în raport cu obiectul petiției, Colegiul reține că în cauza dedusă soluționării se invocă neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unor atribuții de serviciu pe temei de rasă sau etnie, respectiv crearea unei situații de inferioritate pe temei de rasă sau etnie. Așa cum a reținut Colegiul în jurisprudența sa în cauze similare, astfel de fapte nu se circumscriu actelor de natură contravențională, incidente Ordonanței nr.137/2000, republicată, fiind corelative infractiunilor prevăzute și pedepsite de legea penală, competența de investigare revenind organelor de cercetare penală (A se vedea, în același sens, Hotărârea Colegiului nr. 190 din 10.03.2008, hotărârea nr. 509 din 29.10.2009, hotărârea nr. 549 din 12.11.2009). Ca atare, Colegiul urmează a admite excepția invocată din oficiu, în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite domnului Ș   M   , cu domiciliul în

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 04.05.2010

Hotarare Redactata: G.D., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

